

Det er ogsaa klart nok, at Loven ikke gaar ud paa at bestemme, at det kun er Moderen, der kan fordre Underholdningsbidragene erlagte, saa at, naar hun er død, eller paa anden Maade forhindret, Forpligtelsen i saa Fald skulde ophøre. Nei, selvfølgelig vedbliver den hidtil gjældende Lovgivningsregel i saa Henseende, nemlig, at Forpligtelsen vedbliver. Der vil tværtimod netop efter den gjældende Lovgivning i saa Fald blive Tale om i større Omfang at gjøre Underholdningspligten gjældende mod Faderen. Jeg vil derfor blot fremhæve, at man ikke maa opfatte denne Lov saaledes, at man af denne kan blive underrettet om alle de Regler, der gjælde angaaende Børnefaderens Forpligtelse lige overfor det uægte Børns Moder. Den gjældende Lovgivning opfatter jo Forholdet saaledes, at det er en Forpligtelse lige overfor Moderen, idet den statuerer, at Forsørgelsespligten for det uægte Børns Vedkommende hviler paa Moderen, ligesom den for det ægte Børns Vedkommende hviler paa Faderen. Derfor bestemmer Lovgivningen, at hun, for at opfylde denne Forsørgelsespligt er berettiget til at søge Hjælp hos Faderen og bestemmer videre, at denne Hjælp skal bestaa deri, at hun har Ret til at forlange, at Faderen skal udrede mindst Halvdelen af de med Børnets nødvendige Underhold forbundne Omkostninger. Dette er altsammen den gjældende Lovgivningsregel, og deri gjør denne Lov ingen Forandring, den slutter sig kun dertil. Jeg tror derfor ikke, at der for saa vidt vil være nogen Mangel i Lovforslaget. En anden Ting er jo, hvis man vil indføre helt andre Principer ogsaa paa dette Omraade. Dette, at Faderen skal udrede mindst Halvdelen af Omkostningerne, er jo ikke noget Nyt, som her kommer frem, men er kun den gamle Regel, der er givet ved Forordningen 14de Oktober 1763, der opretholdes. Før den Tid ansaaa vi vistnok ikke nogen Forpligtelse i den Henseende at forelitte, eller i alt Fald betragtedes den som en rent moralsk. Jeg kan heller ikke godt se, at man kan ordne Forholdet anderledes; thi det er jo den mest ligelige Fordeling af Byrden, gaaende ud fra den Opfattelse, at, da begge Parter ere lige delagtige i det foreliggende Forhold, nemlig dette Børns Tilstedeværelse og den deraf følgende Nødvendighed for Underhold og Opdragelse, saa maa de ogsaa i lige Grad bidrage dertil.

Jeg skal dernæst langaaende § 2 gjerne indrømme, at der kan forekomme det Tilfælde, at der er Barselsfærd, uden at der er noget Barn, saaledes naar Børnet er dødt eller dør snart efter Fødselen. Det er

jo imidlertid en meget let Sag at ændre det, naar man lægger megen Vægt paa, at der ogsaa i dette Tilfælde skal tilsvares Moderen Halvdelen af Udgifterne ved Barselsfærd. Det er dog vist ikke et Tilfælde, som er saa almindeligt, men jeg har som sagt ikke Noget imod en Ændring af Paragrafen, hvorefter Moderen ogsaa i dette Tilfælde bliver berettiget. — Hvad Efterlysninger af Børnefaderen angaar, saa skal jeg kun bemærke, at jeg tror, det har nogen Betænknelighed at give Moderen Ret til at forlange, at han skal efterlyses i Polititiden. Det er jo Noget, der let kunde misbruges paa forskellig Maade. Efter de gjældende Regler antages det jo, at man overhovedet ikke maa efterlyse Børnefaderen i Polititiden. Nu har man vel ment at kunne gaa saa vidt, at man gav Fattigvæsenet Ret dertil, dels fordi man mener, at naar Vedkommende overhovedet har bevirket, at Fattigvæsenet havde Udgifter, saa maa han ogsaa finde sig heri, og dernæst fordi man er gaaet ud fra, at Fattigvæsenet ikke vil benytte denne Ret til Chikanerier eller Sagnende, men vil benytte den med Forstand.

S. Bederfen: Ved Sagens første Behandling i det andet Thing blev det udtalt der af et æret Medlem, at Faderen til disse uægte Børn undertiden var en gift Husmand. Det kan være muligt, at Vedkommende, der udtalte det paa Grund af sin Embedsstilling, kan have Kjendskab til disse Forhold og kan have Erfaringer i denne Retning; men som almindelig Regel tror jeg dog ikke, det kan betragtes. Naar der skal tales om gifte Mænd som Fædre til uægte Børn, saa tror jeg navnlig, man maa søge dem paa de Pladser, som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Andersen) omtalte, nemlig paa de større Gaarde, paa Herregaardene. Jeg tror nok, man tør sige, at de fleste af de uægte Børn stamme fra Herregaardene, og jeg tror ogsaa nok man tør sige, at de for en stor Del stamme fra vedkommende Husbond selv. Det er ikke saa ualmindeligt paa Herregaardene, at vedkommende Herremænd benytter sig baade af sine Meieripiger og andre Piger. Det er virkelig heller ikke saa . . .

Formanden (Berg): Det forekommer mig, at man nok maa kunne tale om en saadan Sag uden at specificere i den Grad.

S. Bederfen: Ja, jeg nævner ingen og agter heller ikke at nævne Noget, men naar det i det andet Thing er udtalt, at det